

[Alfred Jensen.]

drage sig den skattebetaling, som man egentlig moralsk er forpligtet til, men som man juridisk set kan slippe uden om, og derfor stiller jeg ikke de største forventninger til det, der her er foreslået. Men naturligvis vil det have sine fordele, hvis man strammer kontrollen og virkelig sætter ind også over for andre befolkningslag på samme måde, som man gør det over for arbejdere, funktionærer og tjenestemænd.

Jeg har bemærket mig, at finansministeren mener, det er på tide, at de, der tjener på prisstigningerne, kommer til at betale noget mere i skat, så skattebyrden kan lattes for dem, prisstigningerne går ud over. Hidtil er det gået omvendt. Jeg ved ikke, om den kapitalvindingsskat, der her er foreslået, skulle være et særlig probat middel. Ved tidligere behandlinger har jeg gjort opmærksom på, at en del af det, der nu beskattes som indtægt, fremefter vil blive beskattet som kapitalvinding og kun med 35 pct. Jeg indser ikke, at der sker nogen retfærdighedshandling ved, at rene spekulationsfortjenester, som nu er indkomstskatteobjekter, gøres til kapitalvindingskatteobjekter. Tværtimod vil jeg tro, det var rimeligt at fortsætte med den ordning, vi har det på dette område. I øvrigt har jeg udtalt mine betænkeligheder ved den foreslåede kapitalvindingsskat, men der kommer vel nye oplysninger frem ud over, hvad der til dato er forelagt folketinget og offentligheden. Vi forbeholder os da at tage stilling dertil.

Finansministeren har talt om at gå over til skat ved kilden. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Poul Møller er af den opfattelse, at det ikke vil betyde særlig meget for staten, om man går den vej, fordi det, der ikke erholdes i skat, er såre ringe beløb. Én ting kan man være sikker på: gennemfører man skat ved kilden, vil det være arbejderen og tjenestemanden og funktionæren, der kommer til at betale til sidste hvid af det, de tjener, og de muligheder, der bliver for at slippe udenom, vil være forbeholdt de selvstændige erhvervsdrivende og andre, som har indtægter af mindre kontrollabel art. Jeg ved meget vel, at man fremholder det som et gode, at folk ikke kommer til at gå med penge i lommen, som de senere skal betale skat af. Jeg vil dog tro, at det store

flertal ønsker at administrere sine penge selv, og det forekommer mig ikke, at det er stort bedre at være og leve og arbejde dér, hvor man klarer skatten gennem interessekontorer, end andetsteds. Jeg tror, man har nøjagtigt samme vanskeligheder og besværligheder som før, og det eneste, arbejderen og tjenestemanden er sikker på, hvis man går over til skat ved kilden, er, at de kommer af med hver eneste rød øre, der er pålignet dem i skat. Det vil også ramme den, der bliver udsat for sygdom eller arbejdsløshed. Nu er der dog en bestemmelse om, at pålignet skat kan eftergives, men fremefter vil man komme til at betale det hele. Jeg ser meget vel, at ministeren bruger de trængsler, man kan komme ud for på grund af sygdom og arbejdsløshed, som motivering for at gå over til skat ved kilden. Det glæder mig overmåde meget, at opmærksomheden er blevet henledt på de vanskeligheder, denne kategori af medborgere er ude for, men så forstår jeg ikke, at man ikke vil gå ind for de forslag, jeg på den kommunistiske gruppes vegne har stillet den ene gang efter den anden om, at der skabes lovhjemmel for absolut skattefritagelse ved ledighed ud over en bestemt periode.

Der er ingen grund til at vente med at løse dette problem, indtil vi får skattereformen gennemført. Vi har ordnet så mange småting stykkevis; hvorfor så ikke nu tage fat på denne sag? Jeg vil da opfordre regeringen til at drage omsorg for, at problemet bliver løst, inden det samme finansår er afsluttet. Det kan nås, og det er rimeligt at løse det nu, da det ser ud til, at arbejdsløsheden bliver af usædvanlig stort omfang.

Der kunne selvfølgelig være anledning til at gøre flere bemærkninger om lovforslaget, men det skal jeg afstå fra. Vi er af den opfattelse, at de skatter, der er lagt på den jævne befolkning, er for store, og da forslaget til ligningslov var til behandling, foreslog jeg derfor, at der for indkomster under 15 000 kr. skulle gives et fradrag på 1 000 kr. ekstra, hvorved der ville ske en lettelse i beskatningen af alle de små og mellemstore indkomster. Det er vor stilling til en skattereform, at den bør give lettelser af betragtelig art, men det giver denne ikke i det omfang, det er muligt og ønskeligt. Derfor håber vi, at den, inden den kommer til behandling igen — det bliver, som